

**Σταύρος Τζιορτζιώτης¹, Νίκος Αδαμόπουλος²,
Πάυλος Αντωνόπουλος³, Θανάσης Αγαπητός⁴,
Πάνος Παπανικολάου⁵**

Την 1 Μαΐου 2014 ο Αλέξης Τσίπρας, έδωσε μια πολύ σημαντική [συνέντευξη στην εκπομπή ΑΥΤΟΨΙΑ](#) και τον δημοσιογράφο Αντώνη Σρόιτερ, στην τηλεόραση του Alpha.

Ας μας επιτραπεί να επισημάνουμε ορισμένα εξαιρετικής σημασίας στοιχεία αυτής της συνέντευξης, τα οποία αφορούν άμεσα τους εργαζομένους και τις διεκδικήσεις τους για ανατροπή της πολιτικής των μνημονίων.

“Ξεχάστε 13ο και 14ο μισθό”

«Δεν προέχει ο 13ος και 14ος μισθός για το Δημόσιο (στενή δημόσια διοίκηση και πρώην ΔΕΚΟ), οι αυξήσεις στις συντάξεις κλπ αλλά η ανθρωπιστική κρίση ... αυτά θα έρθουν στην πορεία, μόλις η οικονομία ξαναπάρει μπρος και θα μπορέσουμε να αρθούμε στα πόδια μας».

Δεν ρώτησε ο δημοσιογράφος ποια μέρα θα επαναφέρει το 13ο και 14ο μισθό που κατήγησαν οι μνημονιακές κυβερνήσεις, αλλά για την πολιτική πρόθεση επαναφοράς τους. Ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, απαντώντας σε κάτι που δε ρωτήθηκε, ξεκαθαρίζει ότι η επαναφορά των κλεμμένων μισθών παραπέμπεται στις καλές καιρό.

“Μα εδώ υπάρχουν άνεργοι”

Ακόμη σοβαρότερη από την παραπάνω προεκλογική αντι-δέσμευση για αναίρεση της μισθολογικής καταβύθισης, είναι η δικαιολόγησή της στο όνομα των ...ανέργων. Είναι τραγικό ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ, να χρησιμοποιεί τα ίδια επιχειρήματα που ο Σαμαράς και η άθλια συγκυβέρνηση με ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, χρησιμοποίησαν όταν έκοψαν τους μισθούς στο Δημόσιο και έβαλαν “εισφορά αλληλεγγύης” 1% έως και 4%.

Αντί να ξεσκεπάζεται, αναπαράγεται η καθεστωτική πρόκληση και προπαγάνδα. Από τη μια μεριά, μαζεύουν τις οικονομίες του φτωχού λαού για να “σωθούν” οι Τράπεζες και το ευρώ, μα και για να πληρωθούν οι τοκογλύφοι, στέλνουν τον κόσμο στην ανεργία και τα παιδιά του στη μετανάστευση, κι από την άλλη του ζητούν να μοιράσει τη φτώχεια του, γιατί λεφτά δεν υπάρχουν!

“Τα δεδομένα αλλάζουν διαρκώς”...

Ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, επικαλείται ήδη από τώρα τα άσχημα δημοσιονομικά δεδομένα που θα παραλάβει: «αντιλαμβάνεστε ο σχεδιασμός ο δικός μας πρέπει να βασίζεται και στα δεδομένα τα δημοσιονομικά που θα έχουμε εκείνη τη στιγμή. Αλλιώς είναι να σχεδιάζουμε με δεδομένα 2012, αλλιώς με δεδομένα Μαΐου 2014, αλλιώς όταν θα γίνουν οι εκλογές, δε ξέρω πότε θα γίνουν».

Λες και τα δημοσιονομικά είναι ουδέτερα νούμερα ή παγκάρι που δεν ξέρουμε τι περιέχει και δεν διαμορφώνονται από ταξικές πολιτικές, τόσο σε ότι αφορά τα έσοδα όσο και σε ότι αφορά τα έξοδα.

Ποιος θυμάται τα χρέος;

“Από πού θα βρείτε χρήματα;”, ρωτάει ο δημοσιογράφος; Ο Α. Τσίπρας δεν αναφέρθηκε καθόλου στο χρέος. Ήδη ο κ. Σταθάκης έχει δηλώσει ότι η Ελλάδα θα ανταποκριθεί με συνέπεια στις πληρωμές του χρέους, αφού μόνο ένα 5% είναι «απεχθές» και μόνο αυτό μπορεί να μπει στη διαπραγμάτευση.

Ποιος να φορολογηθεί και πώς;

Η ερώτηση «που θα βρείτε τα χρήματα;», είναι επίμονη στη συνέντευξη, αλλά και η απάντηση όλο και (αρνητικά) σαφέστερη. Για τη φορολογική μεταρρύθμιση, ο Α. Τσίπρας πρότεινε να κρατήσουμε μικρό καλάθι αφού, μετά τα μνημόνια δεν μπορεί να συνεισφέρει και πολύ στην ανατροπή της κατάστασης. «Να φορολογήσουμε και τους πολύ πλούσιους αλλά να δούμε που θα τους βρούμε» είπε χαρακτηριστικά.

Κοντολογίς το “ηθικό δίδαγμα” είναι τούτο: Μα δε θα υπάρχουν χρήματα, τι θέλετε να κάνουμε;

“Εθνικός έλεγχος” και όχι εθνικοποίηση των τραπεζών

Για τις Τράπεζες, που έχουν πάρει κοντά ένα ΑΕΠ από το ελληνικό Δημόσιο “για να σωθούν”, η “κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ” θα κάνει –πάντα κατά τον Α. Τσίπρα- ότι και στις άλλες χώρες. Δηλαδή, θα ασκείται ένας “εθνικός έλεγχος” μέσω μετοχών κι “αν θέλουν οι ιδιώτες μπορούν να τις αγοράσουν ξανά”.

Ο αριστερός δρόμος για τις επενδύσεις

Δηλώνει ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ: “Θα προσεγγίσουμε επενδυτές για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, με χτύπημα της διαφθοράς, σταθερό φορολογικό σύστημα και φορολόγηση κερδών κι όχι της παραγωγής, αναπτύσσοντας υγιή επιχειρηματικότητα” (!). Και για ότι ξεπουλήθηκε μέσω ΤΑΙΠΕΔ, “η Βουλή θα επανεξετάσει όλες τις πράξεις τους και θα εκτιμήσει αν βλάφτηκε το Δημόσιο”...

Και μερικές ακόμη ..λεπτομέρειες

Κατά τα άλλα προτεραιότητα της κυβέρνησης σωτηρίας, θα είναι η αποκατάσταση των μεγάλων αδικιών του μνημονίου, όπως π.χ. μόνο οι απολύσεις που ήταν πέρα από τα όρια της συνταγματικής, νομιμότητας. Εξ άλλου “το Δημόσιο δεν είναι ποσοτικό ζήτημα” (!) είπε ο κ. Τσίπρας αλλά ζήτημα προσανατολισμού (άρα τα αιτήματα διορισμών για υγεία – παιδεία κλπ φαίνεται να παραπέμπονται κι αυτά ή και να μην θεωρούνται καν αναγκαία), ενώ για τους συμβασιούχους απέφυγε να απαντήσει, για δε τις πειθαρχικές απολύσεις, σημείωσε ότι η κυβέρνησή του θα αποκαταστήσει αδικίες και δεν θα κάνει παροχολογίες!

Να μοιράσουμε δουλειά και φτώχεια

Για τον ιδιωτικό τομέα υιοθέτησε την –από το 2012 διατυπωμένη- [πρόταση του ΣΕΒ](#) για αύξηση του κατώτατου κι όχι του μέσου μισθού, στα επίπεδα του 2009 (731 ευρώ), στη λογική της τόνωσης της οικονομίας μέσω της ενεργού ζήτησης. Ο κατώτατος μισθός στην Ελλάδα, αφορά το 12% περίπου των εργαζομένων και κυμαίνεται στο 30% περίπου του μέσου μισθού. Αυτό σημαίνει ότι η ανακατανομή αυτή μπορεί να γίνει με παράλληλη διατήρηση ή/και με παραπέρα μείωση του μέσου μισθού.

Ας μη τον λένε τουλάχιστον αλληλεγγύη και αριστερή πολιτική αυτό το πράγμα! Η εργατική οικογένεια ξέρει να μοιράσει τη μπουκιά στα τρία και δε περιμένει την ...αριστερή κυβέρνηση να το κάνει. Όταν ο πατέρας είναι απολυμένος, ο γιός είναι άνεργος και η κόρη σπουδάζει σε άλλη πόλη, ε ναι, το ξέρουμε: Ο συνταξιούχος προσφέρει όλη τη σύνταξη και η μητέρα δίνει και από αυτά που δεν έχει. Το ερώτημα είναι αν θα γυρίσει ο απολυμένος στη δουλειά, αν θα βρει δουλειά ο άνεργος και αν θα καταργηθεί η λεγόμενη εισφορά αλληλεγγύης στη σύνταξη και τωλον μισθό μαζί με τις άλλες περικοπές, ώστε το εισόδημα της οικογένειας να αυξηθεί. Μια κυβέρνηση που θα παριστάνει τον τροχονόμο και τον βαρετό ηθικολόγο για το μοίρασμα της φτώχειας, θα συναντήσει τη γενική κατακραυγή.

“Δεν τίθεται θέμα ευρώ”

Κατά τον κ Στουρνάρα, δεν πρέπει να πειραχτούν «τα όσια και ιερά», δηλαδή η ΕΕ και το ευρώ. “Ζήτημα ευρώ δεν τίθεται”, απαντά και ο Α. Τσίπρας στην ίδια συνέντευξη. Ούτε καν τις προτάσεις της εκλογικής διακήρυξης του ΣΥΡΙΖΑ για τις ευρωεκλογές δεν ανέφερε.

Αντίθετα, τη διόρθωσε τρόπον τινά, επιπλήττοντας το δημοσιογράφο, με το ερώτημα: «νομίζετε ότι μπήκαμε στα μνημόνια για να σωθεί το νόμισμα»; Δήλωσε ότι δεν είναι διακύβευμα των ευρωεκλογών το ευρώ αλλά η κυριαρχία της Μέρκελ, με την οποία θα διαπραγματευτεί σκληρά με συμμαχίες με άλλους εταίρους. Στην επιμονή του δημοσιογράφου τι θα γίνει αν οι διαπραγματεύσεις δεν αποδώσουν, όπως με το Γ. Παπανδρέου και το Σαμαρά, αν θα βάλλει ζήτημα εξόδου ή δημοψηφίσματος, δήλωσε καθυσχυαστικά ότι δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα να συμβεί αυτό γιατί “έχει μιλήσει με όλους”, το Σόιμπλε, τον γερμανό υπουργό εργασίας και επιπλέον η “Μέρκελ είναι πολιτικός με ρεαλισμό ώστε να διακινδυνεύσει κάτι τέτοιο”. Περίεργη σιγουριά ή περισσή ανοησία;

Λογικά και επόμενα μιας λαθεμένης λογικής

Ας μην αγαναχτούμε και ας μην παριστάνουμε τους έκπληκτους.

Ας τα βάλουμε κάτω λογικά.

Αν ξεκινάς με την αφετηρία “να σώσουμε την Ελλάδα μέσα στο ευρώ”, τότε δεν υπάρχει περίπτωση να αμφισβητήσεις το χρέος στους “εταίρους”. Άντε να παρακαλέσεις μόνο να κάνουν αυτοί όποιες διευκολύνσεις κρίνουν θεμιτές για τα συμφέροντά τους και πάντα με τους όρους τους. Να γιατί ο Σταθάκης προετοιμάζει ανάλογα τα πράγματα και δεν μιλάει από μόνος του...

Αν όμως εξακολουθείς να πληρώνεις το χρέος, δηλαδή, για να γίνουμε συγκεκριμένοι, αν αιμοδοτείς τους δανειστές με 17,2 δις (δόσεις συν τόκοι) για τα επόμενα χρόνια, τότε **δεν περισσεύει τίποτα**. Ούτε ο 13ος και 14ος μισθός θα επανέλθουν, ούτε θα γυρίσουν οι συντάξεις στο παλιό ύψος, ούτε θα καταργηθεί η περίφημη “εισφορά αλληλεγγύης” (1% έως 4% του μισθού ή της σύνταξης). Ας μην ξεχνάμε ότι ο Σταθάκης το χαρακτήρισε και αυτό **“τεχνικό ζήτημα”** και “λεπτομέρεια, μιας και αφορά μεταφορά πόρων μέσα στους εργαζόμενους”. Δεν έκανε καν τον κόπο να θυμηθεί ότι η ίδια η κυβέρνηση είχε ομολογήσει ότι από τα ποσά που μαζεύτηκαν από την εισφορά ούτε ευρώ δεν πήγε στους ανέργους.

Μια πιθανή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, με την επιλογή του αυτή, πράγματι θα έχει ένα διπλό πρόβλημα.

Πρώτο: δε θα έχει χρήματα να δώσει

Δεύτερο: δε θα κρατά καν το πορτοφόλι για να κάνει τη διαχείριση της πενταροδεκάρας που φαντάζεται, λόγω του ελέγχου του νομίσματος από την ευρωζώνη

Ας ξετυλίξουμε το κουβάρι ανάποδα

Τι μπορεί να περιμένει άραγε κανείς από μια αριστερά που κονταίνει τις προσδοκίες του κόσμου για ζωή πριν καν κυβερνήσει για να μη θίξει τα θέματα του χρέους, του ευρώ και της ΕΕ;

Οι εργαζόμενοι έχουμε συμφέρον, δικαίωμα και υποχρέωση να ξετυλίξουμε ανάποδα του κουβάρι

Θέλουμε πίσω μισθούς, συντάξεις, δικαιώματα και δημόσια αγαθά.

Για αυτό και απαιτούμε τη διαγραφή του χρέους!

Και αν το χρέος είναι πλέον στην ΕΚΤ και στις κεντρικές τράπεζες των χωρών της ΕΕ, τόσο το χειρότερο

για αυτούς, αλλά καλύτερο για μας, επιλέγοντας τη ρήξη και την απελευθέρωση από τα δεσμά τους.

1 Μέλος ΔΣ της ΟΛΜΕ, 2μέλος ΕΕ ΠΟΕ-ΟΤΑ, 3μέλος ΕΕ ΑΔΕΔΥ, 4μέλος ΔΣ ΔΟΕ, 5 μέλος ΔΣ ΕΙΝΑΠ, ΔΣ ΠΙΣ